

[Ellsabeth Arnold]

punkt på dagsordenen. Det har været og er fortsat vores opfattelse, at vi bedst selv afgør, hvornår et lovforslag lever op til at være god radikal politik.

Hvad angår lovforslag nr. L 263, er der mellem SF og Det Radikale Venstre enighed om, at beboernes reelle medindflydelse er et væsentligt mål. Som nævnt mange gange tidligere ligger der tilbage fra 1986 en folketingsvedtagelse af et radikalt beslutningsforslag om en sådan reel medindflydelse, og det venter blot på at blive ført ud i livet.

Problemet med SF's bud på, hvordan den reelle medindflydelse, det øgede beboerdemokrati skal virkeliggøres, er, at man hverken tager hensyn til, at systemet i praksis skal kunne virke fornuftigt og forretningsmæssigt, eller sørger for at tage højde for løsningen af de uundgåelige konflikter mellem ejere og lejere eller sågar mellem lejere indbyrdes. Der er endog i SF's forslag en tendens til at forøge konfliktmulighederne mellem lejerne, f.eks. når man i lovforslagets § 1, første punkt, muliggør, at en lejerforening kan sætte sig på den totale indflydelse og udelukke beboere fra indflydelse, hvis de ikke er medlemmer. Den form for foreningstvang støtter Det Radikale Venstre ikke.

Fra radikal side kan vi altså stort set henvise til, hvad der er blevet sagt ved førstebehandlingen af det tilsvarende forslag for godt et år siden. Vi er positive over for intentionerne, men vi synes ikke specielt godt om den konkrete udformning af det øgede beboerdemokrati og kan derfor ikke støtte forslaget i den form, det har her.

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal først takke for den verbale velvilje fra regeringens og fra enkelte af regeringspartierne side. Da vi sidst drøftede et lignende forslag, blev der faktisk konstateret noget ganske interessant, nemlig at et flertal i Folketinget på daværende tidspunkt var af den opfattelse, at man måtte betragte hensatte midler til vedligeholdelse, fornyelse og renholdelse som midler, der rettelig burde administreres af lejerne, fordi de var indbetalt af lejerne til disse formål. Det er min opfattelse efter at have hørt diskussionen dér, at der stadig eksisterer en sådan principiel enighed hos et flertal.

Jeg synes, at boligministerens tilgang til lovforslaget her på det verbale plan var positiv. Der var afvisninger af enkeltelementer i forslaget, og der var tilslutning til bestemte elementer. Men det problem, vi støder ind i, er det problem, som vi på lejelovgivningens område har arbejdet med i hvert fald lige så lang tid, som jeg har været medlem af Folketinget, nemlig nødvendigheden af at se alle forslag på leje-ovsområdet i en større sammenhæng.

Det har vi i SF igennem 10 år tålmodigt lyttet til. Vi har fremsat samlede lejelovsforslag i to eller tre omgange, vi har fremsat enkelte forslag, der alle har fået en rimelig velvillig verbal modtagelse af et flertal i Folketinget, men de er aldrig blevet færdigbehandlet under hensyn til nødvendigheden af noget, man kaldte for handlinger. Det har altid været lidt forskelligt, hvem der deltog i de forhandlinger, og hvad der skulle komme ud af dem. Men i reglen var det en samlet lejelovsrevision til efteråret, det, som vi igennem hele diskussionen tilbage i adskillige boligministres tid har kaldt den store revision.

Og med den store revision er det ligesom med dommedagen, at den har det med at lade vente voldsomt på sig. I boligministerens indlæg nævnte boligministeren, at vi kunne forvente et udspil i forbindelse med den store revision til efteråret. Jeg lagde mærke til, at Kristeligt Folkepartis ordfører hr. Lysholm Christensen havde andre planer, idet han henlagde den store revision til jul. Og sådan er det vel, at når man har at gøre med forskellige strømninger og forskellige holdninger i så væsentlige spørgsmål, kan spørgsmålet om, hvornår den store revision egentlig indtræffer, naturligvis læses i teksterne på forskellig vis.

Jeg vil gerne takke boligministeren for tilsagnet om, at elementerne i forslagene her vil indgå seriøst i regeringens arbejde med en kommende lejelov. SF vil naturligvis forsøge at finde flertal for så mange af elementerne i forslagene her som muligt.

Jeg skal påpege, at den balance, som en række ordførere har gjort til genstand for deres indlæg, den balance, som ligger i SF's forslag, egentlig er ganske enkel. Den overlader beslutningsretten over midler indbetalt af lejerne til gavn for lejerne til lejerne selv og overlader en række andre beslutninger til afgørelse i et samarbejde mellem lejere og udlejer. Vi er overbe-